

δούλεμα

δούλεμα, το, ουσ. [<αρχ. δούλευμα <δουλεύω], το δούλεμα. **1.** η επεξεργασία, η κατεργασία: «μέχρι στιγμής είμαι ικανοποιημένος, αλλά θέλει ακόμη δούλεμα η μακέτα μέχρι να την παραδώσω». **2.** (για μηχανήματα) η λειτουργία: «σταμάτησε το δούλεμα του ρολογιού κι έτσι δε χτύπησε το ξυπνητήρι». **3.** το πείραγμα, η κοροϊδία, το κούρντισμα: «μόλις τέλειωσε το παραμύθι με την γκόμενα, του αρχίσαμε όλοι το δούλεμα». **4.** το ξεγέλασμα, η εξαπάτηση: «δεν είναι πολύ έξυπνος άνθρωπος, γι' αυτό είναι εύκολος στο δούλεμα».

- του *κάνω δούλεμα*, **α.** τον πειράζω, τον κοροϊδεύω: «μια ώρα του κάνω δούλεμα κι αυτός δεν καταλαβαίνει τίποτα». **β.** τον ξεγελώ, τον εξαπατώ: «του 'κανα τέτοιο δούλεμα, που το φυσάει και δεν κρυώνει».

- του *ρίχνω δούλεμα*, βλ. φρ. του *κάνω δούλεμα*.

- *τρώω δούλεμα*, **α.** δέχομαι τα πειράγματα κάποιου ή κάποιων και νευριάζω: «όταν χάνει η ομάδα του, τρώει δούλεμα απ' όλη την παρέα και τον κάνουν χάζι». **β.** ξεγελιέμαι, εξαπατώμαι: «είναι τόσο αφελής, που μπορεί να φάει δούλεμα κι από ένα μικρό παιδί».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας